

ΜΕΡΟΣ 1

Λευτέρης	Παπαδημητρίου	L'Union libre
Δημήτρης	Μπακάς	The Other Side Of The Coin
Γιώργος	Φραγκισκος	Avaton Estate
Σοφοκλής	Αρβανίτης	Pahnes
Γιώργος	Γεωργίου	Ομικρον

ΜΕΡΟΣ 2

Ακης	Δασούτης	Let's talk about funk
Μανώλης	Μωραΐτης	Dance Music 01
Αλέξανδρος	Σκουλής	A beginner's guide to reconstruct kosmos
Γιάννης	Σπυράκης	Δρόμοι της Ανατολής
Βασίλης	Ρούπας	Tropicana

L'Union libre (Ελεύθερη Ένωση) είναι ένα κομμάτι βασισμένο στο [ομώνυμο σουρεαλιστικό ποίημα του Αντρέ Μπρετόν](#). Πρόθεσή μου ήταν να δημιουργήσω ένα χασοτικό πεδίο ακουστικών πληροφοριών που θα κατακλύζει και "δοκιμάζει" τις αντιληπτικές λειτουργίες του ακροατή. Η ακραία κατακερματισμένη υφή μπορεί να βιωθεί διαφορετικά από κάθε ακροατή, ο οποίος μπορεί να καταδυθεί στην άβυσσο της πληροφορίας και να ακούσει διαφορετικά αντικείμενα θαμμένα, όπως "μαλλιά από καυτά θραύσματα" ή "την πλάτη του πουλιού σε κάθετη πτήση". Το κομμάτι είναι εμπνευσμένο από την τεχνική του Μπρετόν να συνδυάζει πλήθος διαφορετικών λέξεων σε σειρές απο απλές αλλά πολύ ευφάνταστες μεταφορές.

Ο Λευτέρης Παπαδημητρίου σπούδασε σύνθεση με τον Γιάννη Ιωαννίδη και είναι πτυχιούχος και Τμήματος Μουσικών Σπουδών του πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος διδακτορικού στη σύνθεση από το πανεπιστήμιο του Huddersfield στην Αγγλία με υποτροφία από το φεστιβάλ σύγχρονης μουσικής του Huddersfield. Το 2006 κέρδισε το διεθνές βραβείο Gaudeamus Prize με τη σύνθεσή του για πιάνο και ορχήστρα «Black & White». Έχει γράψει πολλές συνθέσεις για ακουστικά οργανά και ηλεκτρονικά μέσα που έχουν παιχτεί από μουσικούς όπως Asko/Schoenberg ensemble, Sarah Nicolls, London Sinfonietta και άλλους, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ασχολείται επίσης με τον αυτοσχεδιασμό ηλεκτρονικής και πειραματικής μουσικής. www.lefterispapadimitriou.com

Το **The Other Side of the Coin** στην αρχική του σύλληψη είναι ένα έργο τέχνης (Site Specific Art με οπτικοακουστικά στοιχεία) που αποτελεί μια καλλιτεχνική παρέμβαση σε ένα συγκεκριμένο χώρο (πολυβολείο στους πρόποδες του Ολύμπου) του οποίου επαναπροσδιορίζεται η λειτουργία και ο σκοπός ύπαρξης. Το έργο στοχεύει στην δημιουργία βιοματικής εμπειρίας που διαπραγματεύεται την έννοια του θανάτου όχι απλά ως βιολογικό αλλά κυρίως ως πνευματικό και ψυχολογικό γεγονός. Στην σημερινή συναυλία ο ήχος παρουσιάζεται μόνος του (ελαχιστα διαμορφωμένος), μακριά από το πλαίσιο στο οποίο ανήκει, ως ξεχωριστή οντότητα, με τον κίνδυνο βεβαία να μην εμφανίζει την ίδια δυναμική όπως μέσα στο πολυβολείο.

Ο Δημήτρης Μπάκας γεννήθηκε στην Κατερίνη το 1975. Σπούδασε Σύνθεση με τον Θεόδωρο Αντωνίου. Έπειτα πήγε στο Λονδίνο (Κολέγιο Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου) για περαιτέρω σπουδές όπου απέκτησε Μεταπτυχιακό στη Σύνθεση (Mater) το 2005, και Διδακτορικό στη Σύνθεση το 2010 υπό την επίβλεψη του Professor Roger Redgate. Κατά την διάρκεια του Διδακτορικού παρακολούθησε το Master Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στο Stanley Glasser Electronic Music Studios at Goldsmiths College (EMS). Κατά το έτος 2010-2011 ήταν επισκέπτης ερευνητής (Visiting Scholar) στο Columbia University (New York) όπου έγινε αποδεκτός από τον Tristan Murail, όπου και ολοκλήρωσε μια μεταδιδακτορική έρευνα, που αφορά στην ανάπτυξη μιας τεχνικής Σύνθεσης (κύριο λόγο σε ακουMax/MSP software).

Το **Avaton Estate** είναι ένα κομμάτι για την απροσδόκητη αντίφαση και τις έντονες αντιθέσεις που προκαλεί η διατάραξη της ηχητικής ισορροπίας. Για ένα ενοχλητικό μικρόσκοπιο που αποκαλύπτεται κάτω από την επίφαση μιας φαινομενικής ηρεμίας.

Γιώργος Φραγκισκος. Σπούδασε Πολιτική στο Έσσεξ, Μάρκετινγκ στη Γλασκώβη και Τέχνες & Τεχνολογίες του Ήχου την Κέρκυρα. Έχει διδάξει στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Ακουστικής Οικολογίας. Συνεργάτης της ομάδας Medea Electronique.

Το μουσικό έργο μου "**Πάχνης**" αναφέρεται στο φανταστικό τοπίο που θα μπορούσε κάποιος να συναντήσει στην ψηλότερη κορυφή (2.453 μ.) της οροσειράς Μαδάρες ή Λευκά Όρη στην Κρήτη. Στην πραγματικότητα είναι το προσχέδιο της προσπάθειάς μου να δημιουργήσω ένα μοντέλο δομής βασισμένο σε δεδομένα που μπορούν να βρεθούν σε τοπογραφικά διαγράμματα και χάρτες.

Σοφοκλής Αρβανίτης. Συνθέτης, εκτελεστής, τεχνικός ήχου. Η δουλειά του επικεντρώνεται στις ηχητικές τέχνες, την ηλεκτρονική μουσική και στον ελεύθερο αυτοσχεδιασμό. Η μουσική του έχει διακριθεί στον 31ο, 33ο και 34ο διεθνή διαγωνισμό ηλεκτροακουστικής μουσικής και ηχητικών τεχνών, Bourges. Ολοκλήρωσε τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές του στο Βασιλικό Ωδείο της Χάγης, στο Institute of Sonology αφού αρχικά σπούδασε στο τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας & Ακουστικής του ΑΤΕΙ Κρήτης.

=====

Let's talk about funk (2013): Το έργο αυτό είναι μια πολυκαναλή μίξη από διαφορετικές ηχητικές επεξεργασίες της φωνής μου που απαγγέλλει τον τίτλο του κομματιού. Γραφτηκε ειδικά για τον Μαραθωνίο και είναι αφιερωμένο στον Ανδρέα Μνιέστη.
Ακης Δαουτής. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σε ηλικία 15 ετών άρχισε μαθήματα κλασικής κιθάρας. Το 1980 πήγε για πανεπιστημιακές σπουδές στις Η.Π.Α. (πτυχίο φυσικοχημείας, 1983, College of Wooster, Ohio). Το 1984 εγγράφηκε στο Πανεπιστήμιο του Οχάιο όπου παράλληλα με τις μεταπτυχιακές του σπουδές στη φυσικοχημεία, μελέτησε σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής με τον Μαρκ Φίλιπς. Ασχολείται ενεργά με την ηλεκτρακουστική μουσική από το 1986. Παράλληλα με την ηλεκτρονική μουσική έχει γράψει τραγούδια σε ύφος φανκ, ροκ και ρέγκε αλλά και μουσική για θέατρο και κινηματογράφο.

Dance Music 01. Σύνθεση επηρεασμένη από σύγχρονη χορευτική μουσική (EDM), ως προς ηχητικό υλικό και μεθοδολογία. Επεξεργασμένα δείγματα (samples) από σχετικές κυκλοφορίες, επαναλήψεις (loops) και σταθερό μέτρο, κατανομή ήχων ανά συχνότητα, αποτελούν μερικές από τις βασικές αρχές παραγωγής EDM, όπου σε αυτή την σύνθεση έχουν ερμηνευτεί σε ηλεκτροακουστική μορφή, με εμφανή στοιχεία Noise και Lo-Fi.

Μανώλης Μωραΐτης

A beginner's guide to reconstruct kosmos Σύνθεση πρωτότυπης μουσικής για ηλεκτροακουστικά μέσα, βασισμένη σε ηχητικό υλικό του ηχοτοπίου του Μέγα Ποταμού στο Κουρταλιώτικο φαράγγι της Κρήτης.

Αλέξανδρος Σκουλής

Στο έργο μου «**Δρόμοι της Ανατολής**» επιχειρείται η παρουσίαση των γνωρισμάτων που χαρακτηρίζουν τον μουσικό κόσμο της ανατολής, με έναν διαφορετικό τρόπο, αυτόν της ηλεκτροακουστικής μουσικής. Οι συγκερασμοί που χρησιμοποιούνται ξεφεύγουν από το καθιερωμένο σύστημα διαίρεσης της οκτάβας και τα μουσικά διαστήματα είναι μικρότερα από το ευρωπαϊκό ημιτόνιο. Το θεωρητικό υπόβαθρο της Βυζαντινής Μουσικής και συγκεκριμένα μικρά μελωδικά τεμάχια, που όταν συνδυαστούν μεταξύ τους απαρτίζουν μια μεγαλύτερη – ολοκληρωμένη μελωδία, χαρακτηρίζει τη σύνθεση, που οργανώνεται σε 5 μέρη. Το κάθε μέρος παρουσιάζει δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που αφορούν, κυρίως, στο ηχητικό υλικό που κυριαρχεί, ενώ ξεχωρίζουν τα δομικά και μορφολογικά χαρακτηριστικά των μερών του έργου.

Ιωάννης Σπυράκης. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Είναι απόφοιτος Μουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 2011 έλαβε Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στην Σύνθεση Ηλεκτροακουστικής Μουσικής από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου.

Το **Tropicana** αναφέρεται στην τροπικοποίηση του κλίματος, στα ακραία (καιρικά και όχι μόνο) φαινόμενα της εποχής μας, σημειώνοντας με σκωπτική διάθεση ότι κάποιοι «σπάνε πλάκα» χορεύοντας πάνω στα συντρίμια που οι ίδιοι δημιούργησαν. Θα έλεγα ότι βρίσκεται στους αντίποδες ενός άλλου κομματιού μου, του Bad Weather. Έγινε με ελεύθερο λογισμικό και ήχους.

Ο Βασίλης Ρούπας είναι από τα ιδρυτικά μέλη του ΕΣΣΗΜ, με συνεχή παρουσία στις «Μέρες» και τακτική συμμετοχή στο ΔΣ.

Αφιέρωμα στον Μιχάλη Αδάμη

Προλογίζει ο Χάρης Ξανθουδάκης

Στη συναυλία αυτή παρουσιάζονται αντιπροσωπευτικά έργα από την πορεία του πρωτοπόρου συνθέτη Μιχάλη Αδάμη ως προς την ηλεκτρονική μουσική, κατά τα πρώτα χρόνια της εμφάνισης της μουσικής αυτής στην Ελλάδα. Το ταξίδι ξεκινάει με τα πρώτα, ιστορικά έργα του συνθέτη, τα οποία ο ίδιος συνέθεσε στην Αμερική (Piece 1) αλλά και κατά την περίοδο της πρώτης μόνιμης επανεγκατάστασής του στην Ελλάδα στα μέσα της δεκαετίας του '60 (Μινυρισμός), στο εργαστήριο που αρχικά ίδρυσε με μέσα που έφερε μαζί του από την Αμερική. Ακολουθούν έργα μεγαλύτερα, τα οποία ο συνθέτης δημιούργησε ως ηχητική επένδυση εκθέσεων (Μεταλλικά Γλυπτά) και ως μουσική παραστάσεων για μικτά μέσα (Γένεσις) σε μια μεταγενέστερη περίοδο της δημιουργικής του πορείας.

Η συναυλία αυτή αποτελεί φόρο τιμής στον πρόσφατα εκλιπόντα συνθέτη, πατέρα της ελληνικής ηλεκτρονικής μουσικής, επίτιμο μέλος και συνιδρυτή του ΕΣΣΗΜ, λειτουργώντας παράλληλα ως αφετηρία για έναν κύκλο εκδηλώσεων από τον ΕΣΣΗΜ αφιερωμένες στο πολύτιμο και πολυδιάστατο έργο του.

Επιμέλεια: Απόστολος Λουφόπουλος, Αντρέας Μνιέστρης

1. Piece 1 (1964) για μαγνητοταινία

Ο πρώτος πειραματισμός του Μιχάλη Αδάμη στην ηλεκτρονική μουσική αποτυπώνεται σε αυτό το κομμάτι, το οποίο δημιουργήθηκε στη Βοστώνη το 1964, με τη χρήση του εξοπλισμού του ηλεκτρονικού στούντιο του Πανεπιστημίου του Brandeis. Πρόκειται για μια σπουδή σε ηχοχρώματα που παράγονται από απλές ηχογεννήτριες και στις δυνατότητες επεξεργασίας και μίξης μέσω βασικών τεχνικών της μαγνητοταινίας. Το κομμάτι παρέμεινε για πολλά χρόνια σε ανέκδοτη μορφή. Εκδόθηκε πρόσφατα (2013) σε CD από την REKEM Records, ως μέρος της ανθολογίας των ηλεκτρονικών έργων του συνθέτη μεταξύ 1964-1977.

2. Μινυρισμός (1966) για μαγνητοταινία

Ένα από τα πρώτα ηλεκτρονικά έργα του συνθέτη, ο Μινυρισμός γράφτηκε κατά το διάστημα που ο συνθέτης επέστρεψε για να εγκατασταθεί μόνιμα στην Ελλάδα και ως επί το πλείστον δημιουργήθηκε στο πρώτο –για τα ελληνικά δεδομένα– εργαστήριο ηλεκτρονικής μουσικής στον προσωπικό του χώρο. Βασική πρωτογενής πηγή για την ανάπτυξή του αποτελεί το ηχογραφημένο κλάμα ενός μωρού, όπως υποδηλώνεται και από τον τίτλο. Ο Μινυρισμός είναι το πρώτο έργο του συνθέτη που κυκλοφόρησε σε δίσκο βινυλίου το 1966 από την EMI/Columbia.

3. Μεταλλικά Γλυπτά (1972) για μαγνητοταινία

Πρόκειται για την μουσική-ηχητική επένδυση για την έκθεση γλυπτών του Κλέαρχου Λουκόπουλου, η οποία παρουσιάστηκε στην Αθήνα το 1972. Οι επεξεργασμένοι ήχοι μέσω της μαγνητοταινίας προέρχονται από τα ίδια τα γλυπτά, τα οποία ο συνθέτης ηχογράφησε παράγοντας ήχους με διάφορα αντικείμενα. Το ηχητικό υλικό που χρησιμοποιήθηκε στην έκθεση αποτελούνταν από πολλαπλές μαγνητοταινίες που έπαιζαν παράλληλα, είχε 30λεπτη συνολική διάρκεια και αναπαράγονταν σε λούπα. Η παρούσα μορφή αποτελεί ένα απόσπασμα από το πρωτότυπο έργο.

4. Γένεσις (1968) για τρεις χορωδίες, απαγγελία, μαγνητοταινία και χορό

Το έργο γράφτηκε κατά παραγγελία του Ε.Σ.ΣΥ.Μ. και βασίστηκε στην ποίηση των S. Beiles και A. Rooney. Κεντρική ιδέα του έργου αποτελεί η γέννηση του κόσμου, η οποία κατά τον συνθέτη μεταφορικά συνδέεται με τη γέννηση του ήχου και την ανάπτυξή του στο μουσικό περιεχόμενο. Ο ρόλος της φωνής, με την αφηγηματική μορφή της, είναι πολύ σημαντικός, καθώς συνδέει σε μία νοηματική ενότητα τα τρία μέρη του έργου, τα οποία μπορούν να περιγραφούν ως εξής:

- 1) γέννηση της ζωής, άνθρωπος, μορφοποίηση
- 2) πομπή θλίψης των ανθρώπων, αιώνιο μοιρολόι
- 3) πολιτισμός, καταστροφή, αδιέξοδο, ελπίδα, νιότη

Το έργο παρουσιάστηκε σε πολλά μέρη παγκοσμίως σε χορογραφία Ζωζώς Νικολούδη και καταγράφηκε σε βινύλιο το 1968 από την EMI/Columbia.

Ο Μιχάλης Αδάμης γεννήθηκε στον Πειραιά στις 19.5.1929, ολοκλήρωσε στην Αθήνα τις σπουδές του στην Ευρωπαϊκή (σύνθεση με τον Γ. Α. Παπαϊωάννου) και τη Βυζαντινή Μουσική, καθώς και στην Θεολογία, και ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στη σύνθεση, την ηλεκτρονική μουσική και την βυζαντινή μουσικο-παλαιογραφία στο Πανεπιστήμιο Μπραντάις της Βοστώνης.

Καταξιωμένος ως ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες της γενιάς του, ο Μιχάλης Αδάμης έχει δεχθεί επανειλημμένα τιμητικές αναθέσεις από διεθνή Φεστιβάλ και Πολιτιστικούς Οργανισμούς και τα έργα του παίζονται ευρύτατα και μεταδίδονται διεθνώς. Τα χορωδιακά του αποτελούν μέρος του ρεπερτορίου της Ελληνικής Χορωδιακής Μουσικής. Παράλληλα έχει αναπτύξει αξιοσημείωτη δραστηριότητα ως διευθυντής χορωδίας αλλά και οργανικών συνόλων, καθώς και ως ερευνητής της Βυζαντινής μουσικολογίας. Είναι πρωτεργάτης στην προβολή και προώθηση της Βυζαντινής Μουσικής ως μεγάλου μουσικού πολιτισμού, καθώς και της ιδέας της απαρχής του Νεο-Ελληνικού πολιτισμού μέσα στο πνεύμα και τις πραγματώσεις της μετα-Βυζαντινής περιόδου. Έχει ενεργώς ασχοληθεί με τα θέματα της Μουσικής Παιδείας επιδιώκοντας μια ουσιαστική αναθεώρηση του σκεπτικού, του στόχου και της πρακτικής της μουσικής εκπαίδευσης. Υπήρξε από τους βασικούς παράγοντες που κινητοποίησαν τους μηχανισμούς καθιέρωσης της σύγχρονης μουσικής δημιουργίας στον τόπο μας.

Στις σπουδές του και την όλη μουσική του ενασχόληση συνεδύαζε ανέκαθεν τον προβληματισμό στη Σύγχρονη μουσική σκέψη και πραγμάτωση με την εμπάνθυνση στη Βυζαντινή, δύο χώρους που σύντομα δέθηκαν στο συνθετικό του έργο δίδοντάς του μία ξεχωριστή θέση και χαρακτηριστική ταυτότητα στο διεθνές φάσμα της μουσικής πρωτοπορίας, όπου το προσωπικό ιδίωμα που ανέπτυξε, θεμελιωμένο στο μουσικό πολιτισμό της Ελληνικής Παράδοσης, αναγνωρίζεται ως μια νέα τάση στη σύγχρονη μουσική δημιουργία. Διαμορφώνοντας ένα τρόπο του συνθέτειν που αντλεί από τη λειτουργικότητα πολλών δομικών και μορφολογικών στοιχείων της βυζαντινής και διατηρεί εγγενείς αναγωγές στην αισθητική και το ήθος της μουσικής αυτής, ο Αδάμης αντιμετωπίζει τη μουσική μας παράδοση ως χώρο γενεσιουργών ιδεών για τη δημιουργία μιας εμπειρίας μέσα στη σύγχρονη μουσική αντίληψη. Η λειτουργικότητα των μικρο-διαστημάτων στην οργάνωση της μουσικής φράσης, η ιδιαίτερη ηχητική των παραδοσιακών κρουστών, η ιδιαιτερότητα της μουσικής εκφοράς του Ψάλτη - τον οποίο πρώτος εισήγαγε ως σολίστ σε έργα σύγχρονης μουσικής - με την εκφραστική ποιότητα και το ήθος που φέρει και προάγει, η θεμελιώδης λειτουργική λογική της τέχνης του ισκρατίματος που υπογραμμίζει τις μελωδίες και υποστηρίζει την κίνησή τους, ο μελισματικός χαρακτήρας, η λεπτοδουλεμένα ποικιλήμενη μελωδική συγκρότηση, αποτελούν βασικά στοιχεία που επεξεργάζεται στο ιδίωμά του.

Στοχεύοντας πρωταρχικά στην οργάνωση της Μορφής, διαμορφώνει μια συνθετική τεχνική που βασίζεται σε πολυ-μελωδική και πολυ-ρυθμική γραφή και υποστηρίζει μια ιδιότυπη γραμμική οριζόντια εξέλιξη κατά την οποία μελωδικά σχήματα σε διαφορετικούς ρυθμούς συνηχούν και συνταιριάζονται σε μια περίτεχνη συναρμογή επάλληλα αναπτυσσομένων επιπέδων, που παράγουν μια σύνθετη ηχητική εντύπωση πυκνής διαπλοκής στην οποία η διάσταση του βάθους είναι αποτέλεσμα της οριζόντιας αγωγής των μελωδικών συνδυασμών και της διαδοχής τους. Τη μουσική

παραγωγή του Αδάμη - περισσότερα απο τρακόσια έργα έως σήμερα για ορχήστρα, μικρά οργανικά σύνολα, όργανα σόλο, φωνή, χορωδία, πολλαπλά μέσα, έργα καθαρά ηλεκτρονικής μουσικής ή σε συνδυασμό με όργανα ή φωνές, μουσική για την Εκκλησία, το Θέατρο και την Τηλεόραση. - διατρέχουν δύο παράλληλες μεγάλες γραμμές:

α. Μια τάση διερεύνησης μέσα στα πλαίσια του αναγνωρίσιμου συμβολικού μουσικού υλικού, σε έργα με άμεσες αναφορές, όπως τα χορωδιακά "Βυζαντινά Πάθη" (1967) και το "Εν Βηθλεέμ" (1988) για ορχήστρα και χορωδία, το "Τετέλεσται" (1971) για ψάλτη, χορωδία και ηλεκτρονική μουσική, ;ή Ορχήστρα το "Ροδανόν" (1983) για ψάλτη, βυζαντινό χορό και οργανικό σύνολο, το "Καλοφωνικόν" (1988) για κουαρτέτο σαξοφώνων, το "Ως Θησαυρόν" (1994) για χορωδία και μικρή ορχήστρα και τη "Θεοπτία" (1997) για δύο ψάλτες σόλο, χορωδία και ορχήστρα.

β. Μια τάση απομάκρυνσης και υπέρβασης του συμβολικού μουσικού υλικού, προώθησής του προς τις πλέον αφηρημένες του συνέπειες στο ιδεώδες της απόλυτης μουσικής, διαφαίνεται ήδη το 1967 στην "Αποκάλυψη" για φωνητικά σύνολα, αφηγητή και ηλεκτρονική μουσική σε μαγνητοταινία, αποσαφηνίζεται στο "Κράτημα" (1971) για ψάλτη, όμποε, τούμπα και ηλεκτρονική μουσική, πραγματώνεται χαρακτηριστικά στο "Φωτώνυμον" (1973) για ψάλτη, χορωδία και κρουστά της εκκλησιαστικής παράδοσης, και εξελίσσεται με τον "Ειρμό" (1975) για πέντε φωνές σόλο, το "Κουαρτέτο" (1977) για φλάουτο και τρίο εγχόρδων, τα ορχηστρικά "Evolutiones" (1980) και "Επάλληλον" (1985), τα "Οράματα απο την Αποκάλυψη" (1993) για φωνή και μικρή ορχήστρα, το "Εν Γη Ερήμω" (1994) για τρομπόνι και κρουστά, τη "Νεφέλη Φωτεινή" (1999) για οκτάφωνη χορωδία, "Ενδον" (2001) για σαξόφωνο άλτο και ηλεκτρο-ακουστική μουσική, τα ορχηστρικά "Κυμόρροος" (2001) και "Ανήσυχη Γεωλογία" (2002), το "Κοντσερτάντε" (2004) για όμποε και ορχήστρα εγχόρδων, το "Εν τρισίν" για φλάουτο, όμποε και κλαρινέτο (2004).

Στην ίδια κατεύθυνση απο τον συμβολισμό προς την αφαίρεση, αλλά αντλώντας απο τη Δημοτική μας Παράδοση, ανήκουν έργα όπως η "Γέννηση" (1968), ο "Ορέστης" (1972), το χορωδιακό "Προμηθέϊον" (1983) και το οργανικό "Αλλοιόστροφα" (1986), ένας μεγάλος αριθμός έργων μουσικής δωματίου -- ανάμεσά τους "Επταχα" (1989) για κλαρινέτο και βιόλα, "9 Γυρίσματα" (1989) για πιάνο, "Παγά Λαλέουσα" (1992) για κουιντέτο πνευστών, το "Μοιρολόι της Παναγιάς" (1994) για χορωδία, "Ελλήνιον" (1995) για φλάουτο, όμποε και κλαρινέτο, "Μάγεμα η φύσις" (1998) για σοπράνο και κουαρτέτο ζυλίνων, "Της Αυγής" (2003) για χορωδία -- καθώς και κύκλοι τραγουδιών για χορωδία - "Νυφιάτικα" (1979), "Κωίτικα" (1982), "Χιώτικα" (1989).

Απο την ενασχόλησή του με την έρευνα στα Βυζαντινά χειρόγραφα, ιδιαίτερη μουσικολογική σημασία αλλά και ευρύτατη διάδοση έχουν η μεταγραφή και ανασύσταση της Ακολουθίας των Τριών Παίδων εν Καμίνω - του μοναδικού δείγματος Ακολουθίας με σκηνικά στοιχεία που σώζεται στους κώδικες με τη μουσική της - και η ανακάλυψη και μεταγραφή τού δίφωνου "Αινείτε" του Μανουήλ Γαζή, του αρχαιότερου δείγματος "πολυφωνικής" γραφής στη μεσο-βυζαντινή περίοδο.

Τη μουσική του σταδιοδρομία ο Αδάμης άρχισε νεώτατος το 1950, αναλαμβάνοντας την ίδρυση της Παιδικής Χορωδίας του Παρεκκλησίου των Β.Ανακτόρων την οποία και διήυθνε ως το 1967. Το 1958 ίδρυσε τη Χορωδία Δωματίου Αθηνών την οποία διηύθνε ως το 1961. Απο το 1961 ως το 1963 διηύθνε τη Χορωδία της Ανωτάτης Ορθόδοξης Θεολογικής Σχολής "Τίμιος Σταυρός" στη Βοστώνη των Η.Π.Α. Το 1965 ίδρυσε το πρώτο ηλεκτρονικό μουσικό εργαστήριο στην Αθήνα. Απο το 1968 ως το 1999 ήταν επι κεφαλής του Μουσικού Τμήματος και διευθυντής της χορωδίας του Pierce College στην Αθήνα.

Διετέλεσε πρόεδρος του Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής - ΕΣΣΥΜ επι μια δεκαετία, 1975 - 1985. Από το 1988 ως σήμερα πρόεδρος της Ελληνικής Βυζαντινής Χορωδίας. Απο το 1981 ως το 1984 πρόεδρος της Ομάδας Εργασίας του Υπουργείου Πολιτισμού για τη Χορωδιακή Ανάπτυξη. Απο το 1990 ως και το 1994 μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ιονίου Πανεπιστημίου στα πλαίσια της οποίας επιμελήθηκε προσωπικά τη διαμόρφωση τού Προγράμματος Σπουδών και τις διαδικασίες λειτουργίας τού Τμήματος Μουσικών Σπουδών (έτος ιδρύσεως 1992) στο οποίον εδίδαζε και του οποίου ανηγορεύθη επίτιμος διδάκτωρ το 1999. Επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών το 2004.

Απεβίωσε στις 21 Ιανουαρίου 2013.

Κατερίνα Τζεδάκι
(αφηγητής Βασίλης Αμανατίδης)

Τα Τείχη

Απόστολος Λουφόπουλος – Μυρτώ Κορκοκίου

MachineGun Άλτο φλάουτο και ηλεκτρονικοί ήχοι

Τα Τείχη, μουσική σύνθεση για ηλεκτροακουστικά μέσα, 27', 2013

Η σύνθεση αυτή παρουσιάστηκε πρώτη φορά τον Σεπτέμβριο του 2013 στην Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια της 13ης έκθεσης σύγχρονης τέχνης 'Πεδίο Δράσης Κόδρα 2013', στην ενότητα "ΑΙΔΩ/ΕΔΩ" που επιμελήθηκε ο Βασίλης Αμανατίδης.

Έχουν χρησιμοποιηθεί το ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη "Τείχη" και δύο ανέκδοτα ποιήματα του Βασίλη Αμανατίδη, του οποίου και η φωνή ακούγεται καθώς διαβάσει τα κείμενα αυτά.

Το παρακάτω κείμενο γράφτηκε πριν από την ολοκλήρωση της σύνθεσης, για τις ανάγκες του καταλόγου της έκθεσης.

‘Αυτή η από ήχους αποτελούμενη σύνθεση χρησιμοποιεί ιδέες, φράσεις, μοναχικές λέξεις και συλλαβές από πέντε προϋπάρχοντα αυτής κείμενα. Τα «Τείχη» - που αποτελούν το κύριο θέμα τούτης της απόπειρας «ηχοποίησης»- εκτείνονται σε πέντε ομόκεντρους κύκλους και είναι ακουστά και μη ορατά. Γνωρίζουμε για την ύπαρξη τους από τον ποιητή Καβάφη. Συγκεκριμένα ότι κτίστηκαν «ανεπαισθήτως», και δεν είναι δηλαδή για μας μια ξαφνική συνειδητοποίηση η ύπαρξή τους, αλλά κάτι σαν είδηση στα δελτία των ειδήσεων. Και ενώ εμείς κοιτούμε τα άγια τείχη του Καβάφη, και αναρωτιόμαστε μαζί του (μα πώς και δεν το κατάλαβε όταν υψώνονταν τα ντουβάρια), τώρα ούτε που τον βλέπουμε. Και τη φωνή του τη φανταζόμαστε μόνο όταν διαβάζουμε το μήνυμα που έριξε σ’ ένα μπουκάλι και το πέταξε πάνω από τους ψηλούς τοίχους. Ε, τα δικά του τείχη δεν είναι τα δικά μας. Μας πιάνει τότε το εθελοντικό, και τρέχουμε να τον σώσουμε, με μόνιμο φόβο τον δικό μας εγκλεισμό στη φυλακή του. Και τότε καταλαβαίνουμε ότι δεν μπορούμε να σώσουμε ούτε τον Καβάφη ούτε τον εαυτό μας, γιατί την ώρα που φανταζόμασταν τη φωνή του, άλλα τείχη γύρω μας χτίζονταν, άγια, ίδιας φύσεως με τα δικά του - ή μήπως κι εκείνα βρίσκονταν πάντοτε εκεί; ‘ [Ιούλιος 2013]

Η Κατερίνα Τζεδάκι γεννήθηκε το 1964 στο Ρέθυμνο, σπούδασε μουσική στην Αθήνα (1984-1991) με τους Ι. Ιωαννίδη, Δημ. Βασιλεία, Δημ. Δ. Καμαρωτό, και υπήρξε συντονίστρια του Εργαστηρίου Μουσικής, Πληροφορικής, και Προγράμματος Ψυχοακουστικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1994-2000). Έχει ολοκληρώσει σπουδές της στην ηλεκτροακουστική μουσική στο Πανεπιστήμιο City University (MA, 2002) και στο Πανεπιστήμιο De Montfort (PhD, 2012) με τον Simon Emmerson. Είναι ναυδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και της Ελληνικής Εταιρείας Ακουστικής Φιλολογίας. Η μουσική της έχει παρουσιαστεί στην Ελλάδα αλλά και διεθνή. Στην περίοδο αυτή διδάσκει στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης.

Ο Βασίλης Αμανατίδης είναι νομικός, στιχουργός, φορμαριστής, performer. Γεννήθηκε το 1970. Σπούδασε ιστορία και αρχαιολογία στο Α.Π.Θ. και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην ιστορία της τέχνης και της αρχαίας ιστορίας και επιμελήθηκε έκθεσης στο Κέντρο Έρευνας και Κληρονομιάς της Θεσσαλονίκης. Δίδαξε ιστορία της τέχνης και λογοτεχνία στη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. και σε άλλες δραματικές σχολές. Είναι ναιδικός σύμβουλος έκδοσης του περιοδικού "Έντευκτη ριθό και συνεργάτης του περιοδικού "[φρμκ]". Γράφει κριτική ποίησης εφημερίδες και περιοδικά. Έχει δημοσιεύσει σε βιβλία ποιητικές «Υπνωτική Εννιά νυχτικές παραβολές» και «7: ποιήματα video games», καθώς και τις συλλογές διηγημάτων των «Μη με φας» και «Ο Σκύλος της Χάρις ρυθμική Δύο θεατρικά του έρωτα χουνάνε βίση» Θεσσαλονίκη. Μεταφράζει και πεζογραφεί (Anne Carson, Isaac Bashevis Singer). Το 2010 κυκλοφόρησε επιμελειακά μετάφραση του «E.E. Cummings – «[μ]όνο να με την άνοιξη 44 ποιήματα», και το 2012 το μπιτσόμμι «Κόμπος» του Witold Gombrowicz (εκδόσεις Ψευδής) και Κείμενά του έρωτα μεταφράσκει σε δέκα κλασικά έργα και έχουν συμπεριληφθεί σε περιοδικά και ανθολογία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Παρουσιάζει ως performer τα κείμενά του στο κοινό (3ο Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης 2006, 1η Μπιενάλε Αθήνας 2006, 53η Μπιενάλε της Βενετίας 2009 κ.α.).

Machine Gun Άλτο φλάουτο και ηλεκτρονικοί ήχοι

Εμπνευσμένο από το ύφος της ροκ μουσικής, το έργο ενσωματώνει στο περιεχόμενό του πληθώρα ρυθμικών και αρμονικών στοιχείων αλλά και έντονων δυναμικών αντιθέσεων. Επαναλαμβανόμενες ατάκες, 'ριπές' ήχων από το φλάουτο και το ηλεκτρονικό μέρος, αλλά και μακρόσυρτοι ισοκράτες που συνθέτουν αρμονίες είναι μερικά από αυτά τα στοιχεία, τα οποία συνδέονται και αποδίδονται με τη γλώσσα της ηλεκτροακουστικής μουσικής, δημιουργώντας ένα πεδίο διαφορετικών ηχητικών συμπλεγμάτων, ή ηχητικών χώρων, που κινείται μεταξύ ηχητικής έντασης/συνοχής και ηχητικής ηρεμίας/αδράνειας/αρμονίας,

και που όμως διαρκώς διατρέχεται από την αίσθηση του παλμού και της τονικότητας. Οι ηλεκτρονικοί ήχοι προέρχονται ως επί το πλείστον από ηχογραφήσεις του alto φλάουτου, μαζί με κάποιους ήχους φωνής, κρουστών, έγχορδων οργάνων και στοιχείων της φύσης (granular noise). Οι ήχοι αυτοί μορφοποιούνται παράλληλα με το ζωντανό μέρος, το οποίο υλοποιεί ιδιαίτερες τεχνικές του φλάουτου, δημιουργώντας συγχρονισμό και διάλογο μεταξύ των δύο. Το έργο δημιουργήθηκε το καλοκαίρι-φθινόπωρο του 2013 και παρουσιάζεται σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση.

Ο Απόστολος Λουφόπουλος σπούδασε μουσική στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο (πτυχίο μουσικών σπουδών) και στο πανεπιστήμιο CITY του Λονδίνου (διδασκτορικό στη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής). Ως προς την ηλεκτροακουστική μουσική το μουσικό και το ερευνητικό του ενδιαφέρον στρέφεται στον ήχο της φύσης και τη μεταμόρφωσή του στο μουσικό περιεχόμενο.

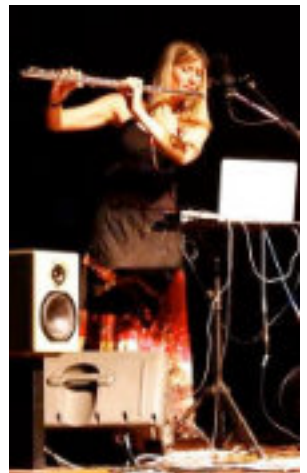
Η μουσική του εκτελείται παγκοσμίως σε γνωστές διοργανώσεις/φεστιβάλ σύγχρονης μουσικής (ICMC, Synthese, L'Espace Du Son κ.α) και τα έργα του έχουν βραβευτεί σε παγκόσμιους διαγωνισμούς σύνθεσης, όπως Bourges (Γαλλία), ARS ELECTRONICA (Αυστρία), Noroit-Leonce Petitot (Γαλλία), Metamorphoses (Βέλγιο), SCRIME (Γαλλία), Space of Sound (Βέλγιο), Franco Evangelisti (Ιταλία), Musica Nova (Τσεχία), Δ.Δραγατάκης (Ελλάδα). Τα έργα του έχουν συμπεριληφθεί σε σημαντικές δισκογραφικές συλλογές (Ιόνιο Πανεπιστήμιο, INA-GRM, Musiques&Recherches) και προσωπικά άλμπουμ (Bee/Spirit -CD-Baby).

Παράλληλα με την ηλεκτροακουστική μουσική ασχολείται με τον ηχητικό σχεδιασμό για πολυμέσα, οπτικοχηητικές εγκαταστάσεις, αλλά και με την ενορχήστρωση/παραγωγή διαφορετικών ειδών μουσικής.

Από το 2006 διδάσκει στο Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων. Από το 2012 είναι εκλεγμένος στη θέση του επίκουρου καθηγητή στο τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας. <http://apostolosloufopoulos.wordpress.com>

Η Μυρτώ Κορκοκίου είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου της Κέρκυρας. Πραγματοποίησε τις μεταπτυχιακές της σπουδές (Mmus in Performance) στο London College of Music and Media (Λονδίνο) με έμφαση στις σύγχρονες τεχνικές του φλάουτου, στον αυτοσχεδιασμό, καθώς και στον συνδυασμό του φλάουτου με τα ηλεκτρονικά μέσα. Είναι υποψήφια διδάκτορ του Ιονίου Πανεπιστημίου. Ασχολείται με την ερμηνεία σύγχρονου ρεπερτορίου για φλάουτο, αυτοσχεδιασμό και σύνθεση έργων για φλάουτο και ηλεκτρονικά μέσα. Πολλές από τις συνθέσεις της σε συνεργασία με τον Απόστολο Λουφόπουλο έχουν βραβευτεί (το 'Behaviours' πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό σύνθεσης 'Δημήτρη Δραγατάκη 2007-2008, το '59 Winds' επίσης πρώτο βραβείο στο παγκόσμιο διαγωνισμό σύνθεσης Franco Evangelisti, Ρώμη- 2006, φιναλίστ στο 32ο διαγωνισμό της 'Bourges', Βρυξέλλες-2005 και στο 'Musica Nova'. 2004, 2006). Τα έργα τους έχουν εκδοθεί από την Forton Music (<http://www.fortonmusic.co.uk/>)

Έχει συμμετάσχει σε συναυλίες ηλεκτρονικής και σύγχρονης μουσικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Φεστιβάλ Ηλεκτρονικής Μουσικής (Κέρκυρα, Ρέθυμνο, Αηξούρι), Φίλιππος Νάκας, Μικρό Μουσικό Θέατρο, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, University of Buffalo (Η.Π.Α), Aboult, Beton7, British Flute Society Convention of in RNCM (Manchester 2012), Salford Sonic Fusion Festival-(Manchester 2013), Δημοτικό Θέατρο Κέρκυρας, Ιόνιο Κέντρο για Τέχνες και Πολιτισμό (Κεφαλονιά), 41st NFA Convention (New Orleans). <http://myrtokorkokiou.wordpress.com/> www.youtube.com/user/MyrtoKorkokiou

Δημητρης Τσιπης
Θανάσης Επιτήδειος
Αθανάσιος Κλεισαρης
Αντι Δημα

Guitar
Piercing successive surfaces part 2
Επίσκεψη
Νανουρισμα [Χάρις Καραγιαννοπούλου:φωνητικά]

Guitar (2013). Το κομμάτι είναι βασισμένο σε επεξεργασμένους ήχους κιθάρας, και ξετυλίγει τον κόσμο που υπάρχει στο μυαλό ενός μουσικού την στιγμή της μουσικής σύλληψης. Χορδές που τρίζουν, συγχορδίες που γίνονται synthesizers, τονική και ατονική αρμονία, slides και ηχητική απεικόνιση νευρικής δραστηριότητας, είναι μερικά από τα στοιχεία που συνθέτουν το συνολικό ηχοτόπιο.

Τσίπης Δημήτριος (Αθήνα 1986). Σπούδασε κλασική και ηλεκτρική κιθάρα καθώς και θεωρητικά στο Δημοτικό Ωδείο Πετρούπολης, καθώς και τεχνολογία ήχου και μουσικής στο τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του Α.Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων, από όπου το 2010 έλαβε το πτυχίο του.

Ασχολείται με τη σύνθεση μουσικής, την ηχητική σχεδίαση με φυσικά όργανα, ηλεκτρονικά μέσα και υπολογιστικά συστήματα καθώς και με την καλλιτεχνική και επιστημονική υπόσταση του ήχου. Διδάσκει λογισμικό μουσικής τεχνολογίας και μεθοδολογία συναυλιών στο ΙΕΚ Χαϊδαρίου στο τμήμα Μουσικής τεχνολογίας. Είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη του ηλεκτροακουστικού συνόλου Electro(κου)στου(c) και συνθέτει για ηλεκτρική κιθάρα και ηλεκτρονικά μέσα σε πολυκάναλα συστήματα. Συνθέτει μουσική και σχεδιάζει ηχητικά για video games, εφαρμογές και project.

Συμμετέχει στις 'Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής' από το 2009 με συνθέσεις όπως *Insomnia* (2011), *Μικροδομές* (2012), *Guitar* (2013) και αυτοσχεδιασμό για κιθάρα και ηλεκτρονικά μέσα (2009) και από το 2011 είναι ενεργό μέλος του Ε.Σ.Σ.Η.Μ.

Piercing successive surfaces part 2

Ο Θανάσης Επιτήδειος ασχολείται με την ηλεκτροακουστική μουσική, την ηχητική επένδυση εικόνας και την καλλιτεχνική επεξεργασία με πολυμέσα. Είναι τελειόφοιτος του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων. Έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση πανελληνίων συμποσίων (Ημέρες ηλεκτροακουστικής μουσικής 2009-2012) και έργα του εκτελούνται στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το 2011 συμμετέχει στην ομάδα καταγραφών στα πλαίσια δράσεων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, στα έργα «Ιόνιο Μουσικό Αρχείο» και «Οπτικοακουστική Οικολογία», όπου ασχολείται με ηχητικές καταγραφές σε μορφή surround, και καλλιτεχνική επεξεργασία ήχου και εικόνας. Μαζί με τους Α. Λουφόπουλο, Μ. Εμμανουήλ και Φ. Μαραγκό είναι μέλος της ομάδας δημιουργίας και ανάπτυξης της οπτικοακουστικής πλατφόρμας Α.Ρ.Τ.Ε. – περιβάλλον εμπύθισης ήχου και εικόνας.

Επίσκεψη. Το συγκεκριμένο έργο αποτελεί σύνθεση που βασίζεται εξ' ολοκλήρου σε ήχους σταλακτιτών, επεξεργασμένων και μη, από την αίθουσα Pashley του σπηλαίου του Μελιδονίου Ρεθύμνου

Αθανάσιος Κλεισαρης

Νανουρισμα

Αντι Δημα Τελειόφοιτος του τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων, του Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων. Έχω συμμετάσχει ως συνθέτης σε διάφορες συναυλίες ηλεκτροακουστικής μουσικής. Ασχολούμαι ιδιαίτερα με το *sound scape recording* και το *video art*. Επαγγελματική ενασχόληση: ηχοληψία, βίντεο (δημιουργία και επεξεργασία) και φωτογραφία (λήψη και επεξεργασία). Μέλος του Ε.Σ.Σ.Η.Μ. από το 2009

Χάρις Καραγιαννοπούλου, Γεννημένη το 1987 σε μουσική οικογένεια, από νωρίς κάνει τα πρώτα της βήματα στη μουσική, ξεκινώντας με σπουδές κλασσικού πιάνου. Συνεχίζει με σπουδές κλασσικού τραγουδιού και ανώτερων θεωρητικών σε ωδείο της Αθήνας, καθώς και στο London College of Music. Λαμβάνει μέρος σε μουσικές παραστάσεις και ηχογραφήσεις ως κλασσική soprano. Αυτή την περίοδο ετοιμάζει την προσωπική της δουλειά ως συνθέτρια και ερμηνεύτρια σε ύφος *alternative roc*

Κωστής Δρυγιαννάκης	Blown into breeze
Δημήτρης Σάββα	Θάλασσα
Παναγιώτης Κόκορας	Sense II
Στέλιος Γιαννουλάκης	Fragmental
Ιωάννης Ανδριώτης	Terra Nullius

Το κομμάτι **Blown into breeze** 4 (b) είναι ανασύνθεση του αντίστοιχου κομματιού 4 από τον ομώνυμο δίσκο. Γράφτηκε μέσα στο 2013.

Ο Κωστής Δρυγιαννάκης γεννήθηκε το 1965 στο Βόλο. Η μουσική του βασίζεται στη χρήση μέσων ηχοληψίας, που καλύπτουν όλο το φάσμα από τις αναλογικές μαγνητοταινίες ως τα ψηφιακά αρχεία ήχου, και σε μεθοδολογίες που αντίστοιχα ξεκινούν από απλές αντιπαραθέσεις και καταλήγουν σε ακραίες ηχητικές επεξεργασίες. _

Θάλασσα: “ Ο κόσμος σου... , ο φλοίσβος σου και ο παφλασμός σου...”

Ο Δημήτρης Σάββα γεννήθηκε στη Κύπρο το 1987. Έχει αποφοιτήσει από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Παρακολούθησε μαθήματα οργανικής σύνθεσης με την Δήμητρα Τρυπάνη και τον Ιωσήφ Παπαδάτο και μαθήματα ηλεκτροακουστικής σύνθεσης με τον Ανδρέα Μνιέστηρη και Θεοδωρή Λώτη. Στη συνέχεια σπούδασε σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής σε μεταπτυχιακό επίπεδο στο πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ υπό την επίβλεψη David Berezan. _

Το έργο **Sense II** είναι μέρος ενός μεγαλύτερου προτζεκτ και ολοκληρώθηκε το Δεκέμβριο του 2013 στα στούντιο CEMI – Center for Experimental Music an Intermedia- στο Ντέντον.

Ο Παναγιώτης Κόκορας μετά τις μουσικές του σπουδές στην Ελλάδα με τους Γιάννη Ιωαννίδη, Ανρί Κεργκομάρ, Κ. Βαρότση και Ε. Ασημακόπουλο πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές Μαστερ και Διδακτορικού στη σύνθεση και μουσική τεχνολογία στο πανεπιστήμιο του Γιορκ στην Αγγλία με υποτροφίες από την Βρετανική Ακαδημία και τη Μουσική υποτροφία Αλεξάνδρας Τριάντη. Έχει λάβει παραγγελίες από τα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ, Γιορκ, Αθηνών, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αθηναϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων, Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, IRCAM, ZKM, IMEB, Siemens Musikstiftung, MATA ενώ έχουν μεταδοθεί από το ραδιόφωνο και παρουσιαστεί σε Φεστιβάλ περισσότερες από 400 φορές σε 200 και πλέον πόλεις σε όλο τον κόσμο. Έργα του έχουν πετύχει σημαντικές διακρίσεις σε 56 διεθνείς διαγωνισμούς μεταξύ άλλων Prix Ars Electronica, Giga-Hertz, Bourges, Gaudeamus, Toru Takemitsu, Luigi Russolo, Miso Musica, CIMESP, Metamorphosés. Από το 2004-2012 υπήρξε μέλος του διοικητικού συμβουλίου και πρόεδρος ('04, '06, '09, '10) του «Ελληνικού Συνδέσμου Σύνθετων Ηλεκτροακουστικής Μουσικής» (ΕΣΣΗΜ). Έχει διδάξει στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης, το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στο Μητροπολιτικό Κολέγιο Θεσσαλονίκης. Από το φθινόπωρο του 2012 εκλέχθηκε Επίκουρος Καθηγητής και διδάσκει σύνθεση στο University of North Texas στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής Έργα του κυκλοφορούν σε 36 δίσκους ακτίνας, παρτιτούρες, και διαδικτυακά από SEAMUS, Recordi, MIT Press, Miso Records, Spectrum Press, Independent Opposition Records, ICMA-ICMC, Dissonance Records, κ.α. _

Fragmental [2013, πρώτη εκτέλεση] Εμπνεύστηκε τον τίτλο από τη Γεωλογία, όπου χρησιμοποιείται για να χαρακτηρίσει στρώματα εδάφους που αποτελούνται από θραύσματα πετρωμάτων. Το έργο βασίζεται ακριβώς στην ιδέα μιας ροής από ηχητικά θραύσματα, που διατηρούν τα σκληρά όριά τους αλλά ταυτόχρονα εντάσσονται σε μια πολύ μεγαλύτερη δομή, αναπτύσσοντας μια μουσική εξέλιξη με βάση τις χρονικές και φασματικές τους σχέσεις σε διάφορες χρονικές κλίμακες.

Στέλιος Γιαννουλάκης MA Ψηφιακή Μουσική Τεχνολογία (Keele University), PhD Ηλεκτροακουστική Σύνθεση (University of Wales Bangor). Συνθέτει μουσική και σχεδιάζει ήχο, αυτόνομα ή και σε σχέση με χορό, θέατρο, video, κινηματογράφο, ηχητικές εγκαταστάσεις, video games κ.α., μέσα από ποικίλες δημιουργικές συνεργασίες. Έργα του έχουν παιχτεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ ανά τον κόσμο και έχουν διακριθεί σε διεθνείς διαγωνισμούς σύνθεσης. Ίδρυτικό μέλος και παραγωγός του σχήματος Elektrobalkana. Διδάσκει και γράφει περί μουσικής και τεχνολογίας στην Αθήνα. _

Shades of Life: Terra Nullius Το Shades of Life (2013) είναι μία σειρά από αυτόνομες μινιατούρες για fixed media που ως κεντρικό θέμα έχουν να προβάλλουν και να σχολιάσουν σε αφαιρετικό επίπεδο διάφορες εκφάνσεις της ζωής. Το Terra Nullius είναι το δεύτερο από τα πέντε κομμάτια της σουίτας και βασίζεται στη θεωρία του Carl Jung περι του αρχέτυπου Anima και Animus. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, το υποσυνείδητο φέρει ταυτόχρονα δυο διαφορετικές ποιότητες που μπορούν να εκφραστούν είτε με γυναικία είτε με ανδρική μορφή. Η αντιθετική φύση των Anima και Animus δημιουργεί συγκρούσεις και ένταση στη σχέση των δυο φύλων, ενώ η ανάγκη για συνύπαρξη δημιουργεί μια ουδέτερη ζώνη μέσα στην οποία αλληλοσυμπληρώνονται.

Ο Ιωάννης Ανδριώτης κατάγεται από τον Αγ. Ματθαίο Κέρκυρας. Σπούδασε κλασική σύνθεση και σύνθεση για παραστατικές τέχνες στο τμήμα μουσικών σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου με υπεύθυνους καθηγητες τους Γ. Κουρουπό, Ι. Παπαδάτο και Δ. Μαραγκόπουλο. Στη συνέχεια έλαβε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στην κλασική και

ηλεκτροακουστική σύνθεση από το πανεπιστήμιο της Οκλαχόμα – ΗΠΑ, υπό την καθοδήγηση των Κ. Καραθανάση και Μ. Lamb. Συνεχίζει τις διδακτορικές του σπουδές στο ίδιο πανεπιστήμιο. Το δυναμικό του περιλαμβάνει μουσική για σόλο όργανα, μουσική δωματίου, ορχηστρικά έργα, εγκαταστάσεις, διεθνής μπιενάλε, καθώς επίσης μουσική για θέατρο και κινηματογράφο. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε αρκετες πόλεις στην Ευρώπη, Αμερική και Μέση Ανατολή. _

Συναυλία φοιτητών ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων, Εργαστήριο Δημιουργικής Μουσικής Τεχνολογίας 2013

Η συναυλία αποτελείται από έργα που πραγματοποιήθηκαν στο εκπαιδευτικό πλαίσιο του εργαστηρίου Δημιουργικής Μουσικής Τεχνολογίας μεταξύ Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου 2013. Είναι έργα νέων συνθετών, που πραγματεύονται στοιχεία από την αισθητική της ακουσματικής μουσικής αλλά και της σύνθεσης με ηχοτοπία. Το υλικό για τη δημιουργία των έργων αυτών προήλθε κυρίως από ηχογραφήσεις του περιβάλλοντος της Κεφαλονιάς (ηχοτοπία της φύσης και της πόλης), αλλά και σύνθεση ήχων με ψηφιακά μέσα. Κοινός θεματικός άξονας στα έργα αυτά είναι η δημιουργία φανταστικών/εικονικών περιβαλλόντων, προερχόμενα είτε από πραγματικά ηχοτοπία, είτε από τον συνδυασμό αφηρημένων ηχητικών σχημάτων.

Απόστολος Λουφόπουλος, διδάσκων εργαστηρίου

Τεχνική υποστήριξη: Κώστας Κιόσης

Ηχητική διάχυση/ερμηνεία: Σταμάτης Σαλαμιάς, Βάγια Καλαθά, Κώστας Κιόσης

1. *Droplets*

Σταμάτης Σαλαμιάς

Το *Droplets* αποτελείται από ένα σύνολο ηχοτοπιών της Κεφαλονιάς, κυρίως φθινοπωρινοί ήχοι και ήχοι βροχής, τα οποία στο μεγαλύτερο μέρος του έργου έχουν υποστεί επεξεργασία με στόχο τη δημιουργία ποικίλων ηχητικών σχημάτων. Το έργο δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του 2013.

Ο Σταμάτης Σαλαμιάς σπουδάζει στο Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων. Ασχολείται με διάφορα μουσικά είδη και μουσικά όργανα. Τα ενδιαφέροντά του σχετικά με τη σύγχρονη μουσική δημιουργία επικεντρώνονται στη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής, αλλά και το *sound design* με *special sound effects* για την ηχητική επένδυση σε εικόνα.

2. *The Other Side of Bow* Γιώργος Σκουφάρης

Η δημιουργία για το συγκεκριμένο κομμάτι ξεκίνησε θέλοντας να δείξω μέσα από ένα μουσικό όργανο -που στη περίπτωση μας είναι η ποντιακή λύρα και το δοξάρι της- πως μπορεί κανείς να δημιουργήσει ήχους και έπειτα μετά από ψηφιακή επεξεργασία να φθάσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα για την δημιουργία ηλεκτροακουστικής μουσικής. Το κομμάτι είναι λοιπόν φτιαγμένο κατά το πλείστον από επεξεργασμένους ήχους από την λύρα με το δοξάρι της, είτε χρησιμοποιώντας τα μεταξύ τους είτε ανεξάρτητα το κάθε ένα από το άλλο. Οι ήχοι αυτοί πλαισιώνονται από συνθετικούς ήχους αλλά και από επεξεργασμένους ήχους του περιβάλλοντος.

3. *Painting a Flight*

Βάγια Καλαθά

Το *painting a flight*, μέσα από φυσικούς επεξεργασμένους αλλά και ηλεκτρονικούς ήχους, μας μεταφέρει σε μια φανταστική διαδρομή με χρώματα και εικόνες από μια... διαστημική πτήση. Τα χρώματα και οι εικόνες εναλλάσσονται ανάλογα με τους διάφορους προορισμούς και τις αντίστοιχες στάσεις της πτήσης αυτής μέχρι... να χαθεί οριστικά στο διάστημα...

Η Βάγια Καλαθά γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Τρίκαλα. Απόφοιτος Ενιαίου Λυκείου Τρικάλων. Είναι κάτοχος πτυχίου Ωδικής, πτυχίου ειδικού Αρμονίας, σπουδάστρια πιάνου και φλάουτου στο Ωδείο Τρικάλων Τασίας Κασιώλα (σε εξέλιξη). Είναι φοιτήτρια στο Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων στην Κεφαλονιά. Συμτείχε στις ημέρες ηλεκτροακουστικής 2012 στο Ληξούρι και στο 7ο Φεστιβάλ Οπτικοακουστικών Τεχνών στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο τον Ιούνιο του 2013, παίζοντας φλάουτο. Συνεργάζεται για την ερμηνεία διαφόρων έργων ηλεκτροακουστικής μουσικής (*live electronics – live and tape*), ερμηνεύοντας ζωντανά με φωνή και φλάουτο.

4. *Memory Attack*

Τάσος Τσομπάνης

‘Memory_Attack’ (3.59): Είναι μια σύνθεση η οποία αποτελείται από μία σειρά έντονων κρότων, που μπορούν να μας φέρουν στο μυαλό τη δίνη του αέρα. Συχνά μπορεί να δώσει την αίσθηση ότι θα μας πάρει και θα μας ταξιδέψει, όπως η μνήμη, κάνοντας flash back σε κάποια έντονη κατάσταση που ίσως είχαμε στο παρελθόν.

Τάσος Τσομπάνης: φοιτητής του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων στην Κεφαλονιά. Κατάγεται από Ανατολική Μακεδονία.

5. *She.BlaQ*

Μάνος Χατζάρας

Μαύρη η νύχτα καθώς περιπλανιέται σαν αύρα, στους γκριζούς δρόμους της συνείδησης του, μαζί με την μαύρη σταγόνα του, πάντα δίπλα να του κρατάει συντροφιά, ψιθυρίζοντάς του νωχελικά ψυχο- κύματα που του δημιουργούν συναισθηματική διαταραχή.

6. *Suono Distorto*

Φλώρα Πατρίκη

Το κομμάτι αυτό γράφτηκε για να εξερευνήσει τη μαγεία της ηλεκτροακουστικής μουσικής. Χρησιμοποίησα επεξεργασμένους και συνθετικούς ήχους σε συνδυασμούς, προσπαθώντας να δώσω μία αίσθηση ενός χώρου δωματίου, όμως με διαφορετικές απο τις συνηθισμένες για τον φυσικό κόσμο διαστάσεις.

7. *Guitar And The Machine*

Θάνος Τσέλος

Το έργο αποτελεί μία σύνθεση με ήχους ηλεκτρικής κιθάρας, οι οποίοι έχουν παραχθεί real-time μέσα από πειραματισμούς με τα ηχογόνα στοιχεία του οργάνου (μαγνήτες, χορδές, ταστιέρα) και των συστημάτων ενίσχυσης και παραγωγής εφέ (ενισχυτής, πεταλιέρα), χωρίς ιδιαίτερη επεξεργασία στο στάδιο της μίξης.

8. *Inspiration on Demand*

Νίκος Νικολάου

Το Inspiration on Demand επιχειρεί να εμπνεύσει αισθήματα αγωνίας και να τοποθετήσει τον ακροατή σε έναν χώρο φανταστικό, που μπορεί να ερμηνευτεί διαφορετικά από τον καθένα μας. Στο κομμάτι χρησιμοποιούνται ήχοι ηλεκτρικής κιθάρας και καθημερινοί ήχοι όπως κλειδιά, πόρτες, αυτοκίνητα κτλ. Ο χρόνος που χρειάστηκε για τη σύνθεση του κομματιού συνολικά 12 ώρες.

Ο Νίκος Νικολάου είναι φοιτητής στο 7^ο εξάμηνο του τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων στο Ληξούρι Κεφαλονιάς. Οι προτιμήσεις στη μουσική είναι rock και metal και οι εμπειρίες του στην ηλεκτροακουστική μουσική είναι ελάχιστες.

9. *Μέρος Β'*

Νάσος Καράμπελας - Γιώργος Παπαναγιώτου

Ένα μινιμαλιστικό κομμάτι εμπνευσμένο από το χάος που περικλείει την ανθρώπινη ύπαρξη. Η εσωτερική διαδρομή του ανθρώπου που πλανιέται μεταξύ δύο άκρων. Το κάλεσμα μέσα από το μονοπάτι βεβαιώνει την ανάγκη της διαρκούς κίνησης...

Ο Νάσος Καράμπελας γεννήθηκε στις 26-8-1992 στον Πύργο Ηλίας. Εισήχθη στο τμήμα Τεχνολογίας ήχου και Μουσικών οργάνων του ΤΕΙ ιονίων νήσων το έτος 2010-2011. Από το 2012 ασχολείται με την ηλεκτροακουστική μουσική, ενώ βασική του ασχολία είναι η φωτογραφία και η σκηνοθεσία.

Ο Γιώργος Παναγιώτου γεννήθηκε στις 27-2-1991 στις Ροβιές Ευβοίας. Εισήχθη στο τμήμα Τεχνολογίας ήχου και Μουσικών οργάνων του ΤΕΙ ιονίων νήσων το έτος 2009-2010. Ασχολείται ως μουσικός ενώ από το 2012 ασχολείται με την ηλεκτροακουστική μουσική.

Διοργάνωση:

ΕΡ.Η.Μ.Ε.Ε. – Ε.Σ.Σ.Η.Μ.

Εργαστήριο Ηλεκτροακουστικής Μουσικής Έρευνας και Εφαρμογών – Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών
Ηλεκτροακουστικής Μουσικής
ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

<http://cime-icem.net/>

Federacion Argentina de Musica Electroacustica (FARME) – ARGENTINA

- **Jorge Sad** (2013) My Home is the Rain 11:25 (4 channel)

Fédération Belge de Musique Electroacoustique (FeBeME) – BELGIUM

- **Elisabeth Anderson** (2007) Protopia/Tesseract 13:49 (stereo)

Polish federation – Polish Society for Electroacoustic Music – POLAND

- **Lidia Zielinska** (2011) The Eitghth Island 09:05 (8 channel)

Asociacion de Musica Electroacustica de Espana/ AMEE – SPAIN

- **David Mantecón** (2013) Estuve demasiado tiempo fuera 03:57 (stereo)
- **Gregorio Jiménez** (2009) Sons 05:15 (stereo)

CMMAS Morelia – MEXICO

- **Rodrigo Sigal** (2012) Brain in pulse 07:20 (stereo)

My home is the rain is based on spatial elaboration of a small number of sound images : my voice, environment sounds and synthetic sounds . The concept behind this work is the notion of Perturbation, which also serve as inspiration for other works I´m composing at this time. The perturbation of a sound field, the perturbation of periodicity , the perturbation of pitches and rhythms are different aspects of the idea : Creation is the perturbation of a certain domain in a certain amount and extension . At the end of the piece, a reflection about "l´objet sonore" (every sound object is a lost object) , recorded at Rue Ontario, Montreal , during a beauty summer rain gives the tittle to the piece.

Jorge Sad Levi´s music ranges from chamber music pieces s for soloists or ensambles with electronics to compositions for multimedia spectacles. His works have been played by renowned musicians like Cuarteto Untref, David Nuñez, Linda Wetherill (U.S),Baiba Oshina (Latvia) Josetxo Silguero (Spain), SCMF 2003 String Quartett, (Korea), Guille Lavado(Arg/Chile), Emufest 2009 string quartett, Eduardo Egüez, Luis Rigou, Alejo Pérez Poulleux, Eduardo Moguillanski (Argentina), Edelson Gloeden (Brazil), among others. His recent awards include the First Prize at Buenos Aires City Life Long Award Composition Contest, 2nd Prize at the Xicoatl International Composition Contest (Salzbourg, 2009), also has been awarded Honorable mentions at Xicoatl International Composition Contest (Salzbourg, 2005), Pierre Schaeffer International Competition (Pescara,2001), Métamorphoses d´Orphée International

Competition (Ohain,2000) ACREQ International Composition for audioclip,(Québec,1993). Currently he teaches Composition at Conservatorio Alberto Ginastera, Argentina and is the Director of "Nuevas Músicas por la Memoria" a festival devoted to argentine contemporary music. His works are publised by BabelScores.

Elizabeth Anderson's music comprises acousmatic, multimedia, mixed, and radiophonic works as well as sound installations, and has been performed in international venues for over twenty years.

Elizabeth Anderson's music has received prizes in international competitions: ASCAP-SEAMUS (USA, 2001), Bourges (France, 1994), CIMESP (Brazil, 1995, 2001, 2003, and 2007), Città di Udine (Italy, 2004), Métamorphoses (Belgium, 2004), Musica Nova (Czech Republic, 2008), Noroit-Léonce Petitot (France, 1998), Stockholm Electronic Arts Award (Sweden, 1994), TIME (2002), and Pierre Schaeffer Competition of Electronic Music (Italy, 2007). Elizabeth Anderson received a Bachelor of Arts degree in music (1982) from Gettysburg College (Gettysburg, Pennsylvania, USA) and a Master of Music in composition (1987) from the Peabody Institute (Baltimore, Maryland, USA). She travelled to Brussels (Belgium) in 1987 to pursue a diploma in instrumental composition at the Conservatoire royal de Bruxelles (Royal Conservatory of Brussels), and while exploring instrumental techniques discovered electronic music. In 1993 she completed a Final Diploma in electronic music composition at the Koninklijk Conservatorium Antwerpen (Royal Conservatory of Antwerp, Belgium) followed by a First Prize and a Superior Diploma in electroacoustic composition at the Conservatoire royal de Mons (Royal Conservatory of Mons, Belgium) with Annette Vande Gorne in 1994 and 1998 respectively. She earned a doctorate in electroacoustic composition with Denis Smalley at City University London (England, UK) in 2011. Funding for her doctorate was provided by an Overseas Research Scholarship as well as subsidies from the Fondation SPES and the BFWG Charitable Foundation. Elizabeth Anderson developed a complete curriculum for electroacoustic composition at the Académie de Soignies (Academy of Soignies, Belgium) from 1994 to 2002, which was a pilot program subsidized by the ministry of Communauté française de Belgique. In 2003, she joined the department of electroacoustic composition at the Conservatoire royal de Mons.

The etymological roots of **Protopia / Tesseract** are Greek. Protopia is a combination of two terms, proto (πρώτο) meaning first and topos (τοπος) meaning place. Its construction echoes that of utopia (ουτοπία), a term designating a fictional ideal place that is said not to exist, ou (ου) being the negation in Greek. Tesseract derives from tesseres actines (τεσσερες ακτινες) meaning four rays, and refers in geometry to the four-dimensional analog of the three-dimensional cube where the tesseract would be to the cube what the cube is to the square. The electroacoustic work Protopia / Tesseract is grounded in the literary interpretation of the tesseract proposed by Madeleine L'Engle (1918-2007) in the children's fantasy novel *A Wrinkle in Time* (1962), where intergalactic travel is made possible through spatio-temporal compression. Protopia / Tesseract aims to link the various images of fantasy that can come to a reader's mind to the spatio-temporal evolution of sound and contrasts engendered by the multichannel electroacoustic medium. The work opens with contrasting sound material placed in adjacent spaces. A slow morphological evolution conveys the impression of an initial sonic topography unfolding leisurely around the listener replete with foreground and background events. During the second movement, the sound world evolves towards a vast, lush spectral landscape, after which part of the sound material begins to spin in clockwise and counter clockwise rotations. These increase in speed and intensity and aim to call to mind the compression of space and time. Protopia / Tesseract was realized in 2005-07 at the multichannel electroacoustic

studio of City University London (England, UK), the Métamorphoses d'Orphée studio of Musiques & Recherches in Ohain (Belgium), and the Studio Akousma of the Academy of Soignies (Belgium), and was premiered on May 8, 2007 during the Electroacoustic Concert 5 at City University London. Thanks to Jean-Louis Poliart, Denis Smalley, and Annette Vande Gorne. The piece was realized with the help of the ministry of Communauté française de Belgique. Protopia / Tesseract was awarded the First Prize at the Musica Nova 2008 International Competition of Electroacoustic Music (Prague, Czech Republic) as well as an Honorary Mention at the Concurso Internacional de Música Eletroacústica de São Paulo (CIMESP '07, Brazil).

THE EIGHTH ISLAND Inspired by the music from Southeast Asia The Eighth Island is an impression of some islands on Pacific Sea and their cultures getting lost during our times - by our desistance, lack of interest, disrespect, hypocrisy of political correctness, global warming.

Lidia Zielińska graduated from the State High School of Music in Poznań, where she studied composition with Andrzej Koszewski. She has been the recipient of 17 awards at composers' competitions. Her works have been performed at festivals in many countries in Europe, Asia and the Americas. In 2007 she received the Polish Composers' Union Award for her outstanding and comprehensive compositional achievements. Lidia Zielińska currently holds the post of professor of composition and head of the Studio of Electroacoustic Music at Poznań's Music Academy; she also teaches classes in sonology at the Academy of Fine Arts in Poznań. She has published and lectured extensively on Polish contemporary music, electroacoustic music, the history of experimental music, sound ecology and traditional Japanese music, on the invitation of universities in Europe, Asia, Australia and New Zealand. She has conducted summer courses, workshops and seminars in Poland and abroad. She serves as a juror, curator, expert and consultant to many musical, intermedial and educational enterprises in many countries in Europe and various institutions of the European Union. For many years, Lidia Zielińska has fulfilled many official functions; she is currently Vice-President of the Board of the Polish Composers' Union and Vice President of the Polish Association for Electroacoustic Music. She has served for many years as a member of the programme committee of the Warsaw Autumn Festival, and as an artistic director of Musical Spring Contemporary Music Festival in Poznań.

Looping structures to generate a pulse that we can't grasp until the patterns are evident. Those evidences are subtle and useful to connect levels of information. **Brain in Pulse** aims to work pulse within defined spectral areas and by repetitions where elements are superimposed and therefore musical functions can be shared.

Rodrigo Sigal (Mexico City - 1971). Holds a PhD in Electroacoustic composition from City University in London, a BA in composition from the Musical Studies and Research Center (CIEM) in Mexico City, and was part of the composition workshop directed by Prof. Mario Lavista. He also studied with Denis Smalley, Javier Alvarez, Franco Donatoni, Judith Weir, Michael Jarrel, Alejandro Velasco and Juan Trigos among others. He finished a postdoctorate at the National School of Music in Mexico and he is the director of the Mexican Center for Music and Sonic Arts (www.cmmas.org). He holds a diploma on Cultural Management (BID/UAM) and does artistic and academic activities in Mexico and many countries. He has received awards from the Mexican National Fund for Culture and the Arts (FONCA), The CIEM, The Banff Centre for the Arts in Canada, ORS and The Sidney Perry Foundation in England and the LIEM Studios and The Ministry of Culture in Spain, the 1st. Prize (Cycles, 1999), honorary mentions (Tolerance, 2000 and Twilight, 2001) at the Luigi Russolo Composition Prize

and finalist at Bourges 2002 (Twilight). "Friction of things in other places" won the 3rd place at the JTTP prize in 2003 by the CeC (Canada) and the SAN (UK). His work is available in more than 14 compact discs, and his solo CDs "Manifiesto", "Space within" and "B Blind C Ciego" had received excellent reviews and radio broadcast in Mexico and abroad. His music is presented in different countries and he performs his laptop multimedia projects "Oreja Digital" and "Lumínico" with flutist Alejandro Escuer constantly. Since 1991 he has been working as composer, sound and recording engineer in his private studio in Mexico, London and Santiago, composing chamber music, electroacoustic music and works for dance, cinema and other media. He coordinated the Computer Music Lab at CIEM from 1994 until 1998. Since 2004 he is a member of the board of the Latin-American Sonic Arts Network (www.redasla.org). The Cds and more information are available from www.rodrigossilal.com